

dette ftore og gennemgribende Forflag ftodte paa. Jeg erindrer nu meget vel en Samtale fra den Tid med det ærede Medlem fra Stege (Boffen), hvorunder han netop udfaftede den felfv fomme Tanke, fom har fundet Udtryk i dette Forflag, og jeg betragter det fom min Skyldighed, da jeg ellers ikke i det ftdfte Mar har kunnet være enig med det ærede Medlem, ikke at tilbageholde den Udtalelfe, at jeg tror, at den Ordning, fom her foreslaæes, viftnof er faa praktift, fom man under de givne Omftændigheder kan vente at naa til. Det er en Selvfølge, at dette afkræfter ikke de Indvendinger, det ærede Medlem fra Kolding (Berg) gjorde gældende mod Forlaget i Henseende til, at det ikke ogfaa medtager en Omordning af felfve Stattefyftemterne gennem Indførelfen af en Formueftat og gennem en Fikfening af Hartforisftatterne. Men jeg fer paa den anden Side ikke, at Vedtagelfen af dette Forflag paa nogen Maade kan figes at præjudicere diffe ftore Spørgsmaal.

I den Del af Forlaget, fom vedkommer den mellemkommunale Bæftatning, er det væfentlige efter min Opfattelſe alftaa Ordningen af Forholdet mellem Erhvervs- og Opholdskommunen. Paa dette Punkt er jeg end ikke ganfte af den Opfattelſe, fom er kommet til Orde blandt andet fra den ftdfte ærede Talers Side, og fom den ærede Forlagsftiller felfv efter fine Udtalelſer ved Forlagets Indbringelſe fynes at nære, nemlig at den Ordning, her foreslaæes, i og for fig ftulde være mindre korrekt end den Ordning, hvorefter Skatten ftulde paalægges efter Erhvervskommunens Statteprocent. Man maa vel erindre, at medens der ganfte vift er adftillige Betragtninger, der kunne tale for, at man ftal fvere fin Stat paa det Sted, hvorfra man har fin Indtægt, kan der være mange og lige faa stærke Betragtninger, der tale for, at man ftal fvere fin Stat der, hvor man bruger fin Indtægt. Spørgsmaalet er i Virkeligheden nærmef, hvorvidt man enten ved fit Erhverv eller ved fit Ophold kan figes at bidrage til at forvolde Kommunen Udgifter, og det kan være meget tvivlsomt. Man maa jo ikke lade fig vilde af det, at under den nuværende Ordning fremkomme Klagerne kun fra de Kommuners Side, hvor vedkommende har fit Erhverv. Det ligger jo ganfte fimpelt i, at Ordningen nu er dem imod, men hvis Forholdet ordnedes paa den modfatte Maade, vilde akkurat de fomme Klager komme frem fra Opholdskommunen. Jeg tror, at noget almengyldigt Princip i denne Henseende kan overhovedet ikke opftilles. Man maa gaa efter, hvad

der kan antages at være det meft jævnt praktift, og da tror jeg, at en Løsning fom den, der her foreslaæes, viftnof er lige faa god fom en hvilken fom helft anden, man kan finde paa. Hvad angaar den Tanke, fom det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfres (Brockenhuus-Schack) udfaftede, at man fommen med denne Ordning kunde indføre en forftellig Bæftatning, faaledes at f. Eks. naar en Mand bor i Landkommunen og har fit Erhverv i Købstaden, ftulde alligevel den Del af Indtægten, fom antages at fkrive fig fra Købstaden, eller den Del af Indtægten, fom han ftal fvere Skat af i Købstaden, kunne bæftattes med den Statteprocent, eller efter den Stattemaade, fom er gældende i Købstaden, maa jeg fige, at det er mig ikke rigtig klart, om dette i Virkeligheden lader fig gennemføre. Under Forhandlingerne om den faafaldte Monradfke Skattelov gif man netop ud fra, at naar man vilde have en mellemkommunal Fordeling af Skatten af den Art, fom her er Tale om, var det nødvendigt at have en ensartet Bæftatningsmaade i alle Kommuner. Jeg frygter for, at det vil vife fig praktift uigennemførligt at give fig til at bæftatte paa to Maader, naar man har en Formue- og Lejlighedsftat i den ene Kommune, en Indkomftftat i den anden o. f. v. Jeg tror, at de forftellige Momenter, der maa tages i Betragtning, at de forftellige Grundlag, der ere bæftemmende for Statteanfættelſen det ene og det andet Sted, ikke ret vel lade fig forene. Dette er imidlertid et Spørgsmaal, fom det vil være værd at tage under indgaaende Overvejelſe; men jeg gentager, at felfv i dens foreliggende Skiftelſe anfer jeg Forlaget paa dette Punkt for at være hensigtsmæftigt, og jeg tror, det maa betragtes fom et Fremftridt, og at det i det væfentlige imødefommer rimelige Dunfter.

Jeg maa i Sammenhæng hermed hellede Opmærksomheden paa det, fom ogfaa haade den ærede Indenrigsminifter og det ærede Medlem fra Kolding (Berg) fremdrog, nemlig, at det Maskineri, fom Lovforlaget kræver, viftnof er langt, langt mere kompliceret, end det behøves. Det Antal af Kommissioner, fom der her vil være Tale om, tror jeg vil komme til at løbe op i Tuftunder. Det drejer fig jo om næften uendelige Kombinationer af forftellige Kommuner, Købstæder o. f. v. Jeg fer ikke rettere, end at man vil kunne indftrenke fig til at have en Kommission for hvert Amt og faa en fælles Kommission, hvor det drejer fig om Fordeling af Skatterne mellem forftellige Amter, en eller maafte nogle flere, men at der i alle Tilfælde bør være en